

Sygn. akt II CKN 1036/98

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Zdzisław Świeboda (spraw.)

Sędziowie: SN - Helena Ciepla

SN - Tadeusz Domińczyk

Protokolant: Anna Jasińska

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2000 r.

na rozprawie sprawy z powództwa Zakładów [...] S.A. w R.

przeciwko Gminie Miejskiej R.

o zapłatę

na skutek kasacji powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 września 1998 r., sygn. akt I ACa [...]

oddala kasację i zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej Gminy kwotę 2.500 zł (dwa tysiące pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem z dnia 4 września 1998 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powodowych Zakładów [...] S.A. w R. o zasądzenie od pozwanej Gminy Miejskiej – R. kwoty 168.602,31 zł z tytułu należności za dostarczanie energii cieplnej do [...] „M.”. Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia Sądu I instancji, iż powód dostarczał z własnej kotłowni ciepło do [...] „M.” w R.. Odbiorca energii cieplnej zalegał z zapłatą należności za sezon grzewczy w 1992 r., co skutkowało wstrzymaniem przez powoda jej dopływu. W dniu 4 stycznia 1993 r. doszło do spotkania dostawcy i odbiorcy ciepła, w którym uczestniczyli Prezydent i Wiceprezydent Miasta R.. Ustalono zostały warunki wznowienia dopływu ciepła do [...] „M.”, w tym sposób regulowania należności. Przedstawiciele Gminy R. zobowiązali się w przypadku niedotrzymania warunków porozumienia do nieściągnięcia należności podatkowej do czasu uregulowania należności przez odbiorcę energii. Ewentualne poręczenie ze strony Gminy skutkować miało wznowienie dopływu energii. Na posiedzeniu Zarządu Miasta R. w dniu 4 stycznia 1993 r. zapadła decyzja o nieudzieleniu poręczenia dla [...] „M.” z powodu odmowy kontrasygnaty ze strony skarbnika Gminy, Gmina wycofała się także z pozostałych ustaleń, o czym zawiadomiono powoda. Powód jednak dalej dostarczał ciepło [...] „M.”. Wyrokiem zaocznym z dnia 30 czerwca 1994 r. Sąd Wojewódzki w Ł. zasądził od [...] „M.” na rzecz powoda należność za ciepło w kwocie 1.686.023.100 zł (przed denominacją) za miesiące marzec, kwiecień i maj 1993 r. W dniu 26 lutego 1996 r. Sąd Rejonowy w P. ogłosił upadłość [...] „M.”, a należność z wyroku zaocznego zgłoszono w postępowaniu upadłościowym.

Sąd Apelacyjny wskazał, że strona powodowa nie wykazała szkody, a także winy pozwanej Gminy.

W kasacji powód wnosi o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego i o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący opiera kasację na podstawach wymienionych w art. 393¹ pkt 1 i 2 kpc. Naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 416 kc dopatruje się w nieuznaniu winy pozwanej, chociaż interwencja jej doprowadziła do opóźnienia w dochodzeniu należności za dostawę ciepła od [...] „M.” oraz naruszenia prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik sprawy przez niedokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego (art. 233 § 1 kpc).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trafnie Sąd uznał, że treść notatki spisanej dnia 14 stycznia 1993 r. z przeprowadzonych uzgodnień pomiędzy stroną powodową a [...] „M.” w sprawie dostawy ciepła dla [...] z udziałem Prezydenta Miasta R. i Z-cy Prezydenta Miasta nie daje podstaw do obciążenia pozwanej należnością za dostawę ciepła do [...] „M.”. Nie obejmuje ona w szczególności poręczenia, z czym zgadza się strona powodowa.

Skarżący upatruje podstawę odpowiedzialności pozwanej w przepisie art. 416 kc, czyli w płaszczyźnie odpowiedzialności deliktowej. W takiej sytuacji obowiązkiem stron powodowej było wykazanie (art. 6 kc) szkody, winy i adekwatnego związku między działaniem pozwanej a szkodą. Okoliczności tych strona powodowa nie wykazała. Skarżący uzyskał prawomocny wyrok zasądający należność dochodzonej pozwem od [...] „M.”. Chociaż ogłoszona została upadłość [...] „M.”, to jednak objęta wyrokiem należność wciągnięta została na listę wierzytelności. Słusznie Sąd II instancji zauważył, że nie wiadomo jeszcze, czy i w jakim stopniu wierzytelność zostanie zaspokojona. Rozmiary ewentualnej szkody nie są pewne. Poza tym strona powodowa już z pisma z dnia 14 stycznia 1993 r. powzięła wiadomość o niezaakceptowaniu przez pozwaną ustaleń z notatki z dnia 4 stycznia 1993 r. Strona powodowa zatem знаła już stanowisko pozwanej i gdyby wiązała z wyrażonymi w notatce ustaleniami gwarancje w uzyskaniu od Gminy odszkodowania za dostawę ciepła

dla [...] „M.”, to winna już po otrzymaniu pisma z dnia 14 stycznia 1993 r. bezpośrednio z odbiorcą energii cieplnej bardziej zdecydowanie uregulować zapłatę za dostarczone ciepło. W tych faktach upatrywać należy również brak winy pozwanej.

To, że pozwana miała interes w tym, czy [...] „M.” prowadził nadal działalność gospodarczą nie oznacza przejęcia zobowiązania do uregulowania należności za dostawę ciepła. Natomiast kwestie podatkowe, o których mowa w notatce z dnia 4 stycznia 1993 r. także nie przesądzają o odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej, bowiem nie mogą one być przedmiotem umów.

Sąd II instancji wszechstronnie rozważył zebrany materiał dowodowy i nie uchybił przepisowi art. 233 § 1 kpc.

Z tych przyczyn kasacja uległa oddaleniu (art. 393¹² kpc i art. 98 § 1 kpc).

aw

jb.